V. Novosti 26.07.1994.

ШТА САДРЖИ АПЕЛ 40 МУСЛИМАНА — ИНТЕЛЕКТУАЛАЦА ИЗ НОВОГ ПАЗАРА НЕДАВНО УПУЋЕН ПРЕДСЕДНИЦИМА СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ

ПО СЦЕНАРИЈУ СДА

● Интелектуалци траже да „престане терор и геноцид над муслиманима“ у Рашкој области ● Расим Љајић: Захтеви су исти као и СДА ● Посланик Милан Веселиновић: Све је то измишљотина, муслимани живе боље него Срби ● Посланик Раденко Јоковић: Где су били када је Угљанин алакао по Новом Пазару и комадао Србију

ДЕМОКРАТСКОЈ јавности Србије и Црне Горе и председницима ових двеју република Слободану Милошевићу и Момиру Булатовићу недавно је из Новог Пазара упућен драматичан апел групе од 40 муслимана-интелектуалаца који, тврдећи да режими у Србији и Црној Гори тероришу муслимане и терају их да се селе, траже „да се са насиљем одмах прекине, да се заустави етничко чишћење у Рашкој и да се муслиманима дају иста права као Србима и Црногорцима“.

Апел који се ни у чему не разликује од ставова и захтева СДА за „Санџак“ и Сулејмана Угљанина, што потврђује и секретар ове странке **Расим Љајић**, између осталих, потписали су **Изудин Шушевић, Рамиз Црнишанин, Сенко Рашљанин, Касим Зоранић, Нециб Качар, Мурат Балтић, Еко Дуљевић и још тридесетак других, углавном виђенијих, житеља Новог Пазара и Сјенице.** Занимљиво је да су међу потписницима челници **Реформске странке „Санџака“, Либерално-бошњачке организације и Странке бошњака.**

● Милионери и функционери

У апелу се тврди да је **муслиманима живот у Рашкој више неподношљив, јер им полиција „по налогу српског и црногорског руководства, а са циљем да их расели са ових простора, свакодневно претреса куће и станове, приводи их, хапси, суди и тероришe у МУП-у и на јавним местима“.** Зато ова група од **Слободана Милошевића и Момира Булатовића** тражи „да се престане са методичним и насилничким притисцима на муслимане, да се из затвора пусте сви којима се сада суди у Новом Пазару, да се пронађу и казне починиоци најгнуснијих убистава и отмица, да се смене најодговорнији људи у полицији који не могу или неће да расветле отмице и нестанак грађана и да председници Србије и Црне Горе јавно гарантују муслиманима слободу, сигурност и грађанску равноправност“.

— Све је ово чиста измишљотина. Муслимани у Новом Пазару живе као „бубрег у лоју“ — знатно боље него Срби — мирно раде, богате се и не знају шта ће са парама. И међу потписницима апела има милионера, али и функционера. И опет им не ваља Србија. **Хтели су силом државу на тлу Србије и Црне Горе, а кад то није прошло, љуте се што им се одузима оружје. Нема те државе у свету која би скрштених руку гледала како јој се отима део територије** — каже **Милан ВЕСЕЛИНОВИЋ**, савезни посланик из Новог Пазара.

● Изигравају миротворце

Садржај апела и личности које су га потписале не изненађују **Раденка Јоковића**, такође савезног посланика из овог краја.

— **Муслимански интелектуалци би сада да оперу Угљанина и мирним путем остваре оно што је он планирао да силом учини. Зато су им захтеви исти као и Угљанинови. Ти исти интелектуалци су ћутали када је Угљанин јавно делио Србију, када је милицији претио метком, а резервистима мртвачким сандуцима. Није им сметало када је ишао Парагу и другим усташама у Загреб, када је турским заставама витлао и алакао по Новом Пазару и претио српском живљу у овом крају. Неки од потписника апела су били Угљанинови најближи сарадници, а неки су га подржавали из другог плана надајући се министарској фотељи у његовој фантомској „Санџак-држави“. Кад је све то пропало, ти исти интелектуалци пред светом измишљају угроженост и изигравају миротворце** — каже Јоковић.

Занимљиво је шта о апелу муслиманских интелектуалаца мисли **Расим Љајић**, генерални секретар СДА за „Санџак“, у одсуству Угљанина први човек странке.

— **Нисам потписао апел, јер је он потпуно идентичан са захтевима и ставовима СДА. Све што сада траже независни интелектуалци, ми смо тражили још одавно** — каже Љајић.

Апел групе муслиманских интелектуалаца из Новог Пазара подржали су појединци и неки политички кругови у Београду.

Мирољуб НИЋИФОРОВИЋ

ДАНИЦА

АПЕЛ 40 муслиманских интелектуалаца из „Санџака“, у којем се Србија и Црна Гора оптужују за терор и геноцид над муслиманима, потписала је, као 41. на списку, и Даница Драшковић, члан Главног одбора СПО.

КАКО СУ ОПТУЖЕНИ ЧЕЛНИЦИ СДА ЗА ЦРНУ ГОРУ СПРЕМАЛИ ФОРМИРАЊЕ „ДРЖАВЕ САНЏАК“

ПОСЛЕ „УСТАВА“ — УСТАНАК

● „Уставом државе Санџак“ било предвиђено формирање полицијских и војних формација ● Сулејман Угљанин: Ја сам председник, а не Ђукановић ● Ко је Ђукановић? Ја сам Црногорац, а не Ђукановић

КАКО СУ ОПТУЖЕНИ ЧЕЛНИЦИ СДА ЗА ЦРНУ ГОРУ СПРЕМАЛИ ФОРМИРАЊЕ „ДРЖАВЕ САНЏАК"

ПОСЛЕ „УСТАВА" — УСТАНАК

● „Уставом државе Санџак" било предвиђено формирање полицијских и војних формација ● До детаља испланирано све: од обуке, наоружања, кретања јединица до мобилизацијских места за оружану побуну ● Активна улога стране обавештајне службе у стварању муслиманске државе на територији СРЈ

ПОДИЗАЊЕ оптужнице у Вишем тужилаштву у Бијелом Пољу, против 21 лица, углавном челника СДА за Црну Гору, осумњичених за угрожавање територијалне целине СРЈ насилним и антиуставним путем, подстакла је многе на размишљање, шта би се десило у овом делу СРЈ да се отпочело са реализацијом паклених планова весника рата.

Према ономе што је процурело у јавности, **све је до детаља било испланирано у циљу стварања „државе Санџак". Чекао се само „миг" са стране, али је по свој прилици недостајала одлучност и храброст главним актерима — несуђеним „устаницима".** Доуше, на стална одлагања, можда је утицаја имала и стална одсутност **Сулејмана Угљанина**, као и кашњење помоћи из иностранства у виду тешке артиљерије!

● „Устав суверене државе"

ДА је све текло по „уобичајеној процедури" приликом „рађања" државе говори најбоље и примерак „Устава независне државе Санџак", који је пронађен код Харуна Хаџића председника СДА за Црну Гору. У његовом првом члану, каже се, да је „Република Санџак" суверена држава. У преостала два члана, стоји, **да општине Нови Пазар, Сјеница, Тутин, Нова Варош, Прибој, Пријепоље, Бијело Поље, Беране, Рожаје, Плав и Андријевица, конституишу се као самостална држава Санџак, у којој власт произилази из народа и припада народу као заједници слободних држава. Чланом 8. предвиђено је формирање полиције, јединица војске, у циљу обуке лица муслиманске националности ради одбране од агресора (?!). Чланом 10. је регулисано питање грба и заставе, а једним од чланова као главни административни центар државе Нови Пазар или Бијело Поље. „Устав" има укупно 114 чланова, а његов творац је оптужени Умер Хаџић, правник из Рожаја, иначе, правни саветник Сулејмана Угљанина.**

Да би „држава Санџак" била створена „Устав" је морао имати и — ватрену подршку. **Око 720 младих муслимана са подручја „државе Санџак" завршило је војну обуку у Турској, а оптужени Есад Омеровић , из Рожаја, поступајући по директивама одбеглог ссуграђанина Хајрудина Реџовића, резидента једне стране обавештајне службе, отпутовао је на обуку у ту земљу, са задатком да се стави на располагање СДА, где би примењивао знања стечена на терористичким курсевима.** Оптужени **Ибрахим Чикић** из Бијелог Поља, који се хвалио да ће му син бити добар муџахедин, формирао је ресор сигурности у Бијелом Пољу од пет људи, а они су положили заклетву у џамији у Бистрици код Бијелог Поља. Са **Рефиком Шахманом и Абдулахом Диздаревићем**, који су у бекству, **планирао је извођење терористичких акција на подручју Бијелог Поља.**

● Чекали час побуне

Хусеин Смакић, поступајући по налогу **Рефика Шахмана, формирао је ресор сигурности у Сушици од 20 људи. Имао је задужење да у случају покрета јединица ВЈ, извршии запречавање путева ка Сушици. Одабирао је кадрове за диверзантско-терористичко усавршавање у иностранству. Ови оптужени, као и њихови наредбодавци из врха СДА за Црну Гору, у више наврата контактирали су са високим војним и политичким представницима једне стране земље који су им обећали војну помоћ у расплету југо-кризе на територији СРЈ. Ова земља требала је да, по том сценарију, пребаци већу количину артиљеријског наоружања правцем Гусиње — Плав.** Одатле би се, према плановима, оружје пренело до планине **Хајла**, на подручју општине Рожаје, где је било предвиђено мобилизацијско место „устаника" и планирани здружени покрет војних снага! Овој ситуацији претходило би извођење диверзантско-терористичких акција на виталним објектима суседних општина, уз учешће паравојних формација са територија општина Бијело Поље, Рожаје, Пљевља и са подручја Петњице у општини Беране, али и са подручја других општина које улазе у састав „државе Санџак".

Војна обука екстремиста СДА обављена је у иностранству, углавном у војним базама Ирлах и Измир у Турској. Спроводена је комплетна пешадијска обука, кретање на бојишту, тактичка обука, гађање их свих врста пешадијског наоружања, укључујући и ручне бацаче као и руковање најмодернијим врстама експлозива. **На обуци су „курсисти" детаљно испитивани о стању у ВЈ, уз наредбу да о свему ћуте, притаје се по повратку у СРЈ и чекају — час побуне.** Уз то свих су добили инструкције да припреме земунице и снабдеју их храном, наоружањем и лековима. За издајнике је било предвиђено извођење пред преки суд и — ликвидација.

На сву срећу, ови планови остали су само пусти снови бојовника џихада. На њихову, али и срећу свих поштених људи који живе на простору несуђене „државе Санџак".

М. СЕКУЛОВИЋ